

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Nomád od Viléma Borsoe.

Seestra Julie pobídnuta si mimovolně chladně čela a šeptala ti chým, tleskáním se hlasem, že jí nic nezbývá, že si jen vzpomíná, že měla také ženicha, který se jmenoval rovněž Hajduk — jenom že nebyl baronem.

"To bylo již dávno!" vzdychla si Julie. "Samota klášterní a čas zahojily již teno žal mého srdce."

"Při sňatku musíme být tak přitomny. Obřady budou vykonány v chrámě svatého Michala; zaujme prázdné místo u oltáře. Neřekneš papěři, že jsi takovou počtu očekávati?"

Která sestra troufala by si návrhu paní abatyše odporovati? I bylo usneseno, že o sňatku papežovy netěte budou přítomny i karmelitánské panny, že vyzdobí květin hlavní oltář svatého Michala a že podají nevěstě dražocenný růžec ze slonoviny zhotovený. Karmelitánské plny radosti očekávaly den svatební.

Život ve zdích klášterních byl tak jednotvárný, že událost tak neobyčejná byla jeptiškám opravdovým dobrodiním.

Jenom sestra Julie mčila. Nemluvila ani slovo o sňatku netěte římského papeže.

Zdálo se, že se toho bojí. Jméno barona Štěpána Hajduka stálie píchalo jí u srdce a připomínalo jí doby minulé, jež ve své vlasti zažila.

Na to, že by baron Hajduk mohl být jejím zbožňovaným Štěpánem, si ani nepomyslela.

Tak mjieli dnové.

Čas sňatku se blížil.

V červeném domě, v přibytku kněžny Lukrecie, kupily se již dražocenné dárky svatební a kněžna se svým ženichem plna blaženosti prohlížela si dárky od svých přátel, ctitelů a známých.

Radost byla podivati se na mladé snoubence. Hajduk, statný voják, vysoký a silný přes to, že byl ještě tak mlád! A něžná kněžna, ožená jen v prosté bílé šat! Ta byla vělelou dobrotou a něžností!

A jak velice se milovali!

Oči i tváře zářily jim blahem, když byli pohromadě.

Císařovna Šarlotta se vší rozkoší své duše pohlížela na mladé snoubence, kteří po tolika bojích a protivnostech přece jen druh druhu žili!

"Takovou jsem si vždy představovala pravou a čistou lásku," pravila císařovna svému choti.

"Muž se neohlíží po tom, že navzdor svému vysokému důstojenství vojenskému žení se jenom se schodlou princeznou, a na dívku zase neposobí nijak hodnost mužova. Vše je k sobě pouze láska jejich srdci a přitažlivost duší. To je to pravé!"

Císař přisvědčivě pokynul hlavou.

"Baron Štěpán Hajduk zasluhuje, aby byl šťasten," odpověděl mocně. "Je to muž vzácného a krásného charakteru, vojín udatý a hrdinný! Nemohu ho lépe významenati, nežli když i my budeme jeho sňatku přítomni."

Štěpán Hajduk psal adresy na pozvánky ku svému sňatku.

Psal je sám, aby se žádná chyba nestala a aby nevynechali něko, který právem očekává pozvání.

Lukrecie otáčela se kolem něho, pospávala zlatým posejpátkem adresy a skládala obálky, ozdobené znakov baronským a kněžským.

Obsluhovali je také dvorní ložkové.

Takový oholený lokaj právě vstoupil a — jako bylo zvykem — podával Hajdukovu na stříbrném podnohu psaní.

Hajduk přijal list a lhostejně položil ho vedle sebe na stůl.

"Z Londýna," pravila Lukrecie, pohlédnāvši na obálku.

"Snad Tegetthoff mne píše. Admirál vrací se do Vídně přes Londýn, když zde vykoná své poslání."

"To není admirálové písmo." "Otevřte ten list, má dráhu, máte k tomu právo; v dopisu tom má být jenom pozdrav. Za tři dni jest den našeho sňatku, blahopřejné listy teprve teď budou přicházeti."

"Nerodždím ho! Mohl byste si ještě mysliti, že jsem zedává. Ne, ne! Paní není pranic po dopisech jejího muže!"

Štěpán Hajduk se usmíval.

Přivíval k sobě láskyplně Lukrecii a se smíchem pravil:

"Ještě nejsi paní, drahoušku; jen otevři to psaníčko!"

Lukrecie se rovněž usmívala. A s úsměvem na rtech otevřela dopis z Londýna.

V dopise byla jen tato slova: "Brzo tomu bude rok!"

Juarez."

Na tváři Štěpána Hajduka rozlila se smrtelná bíledost. Péro mu vypadlo z ruky a rozčileně sáhl po psaníčku.

kolébali snád ta doba, v které jest muž ženichem!"

"Od Juareza jsem dostal list," pravil císař.

Hajduk se zarazil.

"To jest smělost, že si troufá psati list vašemu veličenstvu!" odpověděl Hajduk zmateně.

"Juarez jest v Londýně," Hajduk neodpověděl.

"Juarez mně vybrojuje. Pavažte, co píše!... Píše mně, že dny mého prosulého hrdiny, Štěpána Hajduka, jsou sečteny, a po vás, že budu následovati já... Netuším, co tato hrozba znamená?"

Hajduk hned se zatvářenal, hned zase zbledl.

"Můj dobrý císaři — kdybys ty věděl, jaký osud očekává tvého generála!" myslil si Hajduk. Na hlas však mluvil jinak.

"Nejspíše činí mně úklady, snad najal vrahy na mne a tito zajistili mou smrt," pravil Hajduk.

"Juarez se na mne houává; na mohl dal jsem lož jeho bombardovati a pak nechali jsme je shofeti.... Vyhrůžka tato však jest dětská, nejasná. Já se nebojím, i teď chodím bez průvodu a nechci jinak ani vycházeti."

"Budeme se však míti lépe na pozoru. Juarezovi je kůže malá, bylo by pošetilé, abychom ho nestřežili. Hleďte, i já jsem až posud bez průvodu chodil na procházky."

"Miramon a Altamira důkladně očistili Mexiko od živlů podezřelých."

Císař Maximilián položil Hajdukovu ruku na rameno a zadíval se mu hluboko do očí.

"Generále, fete císař s vřelým přátelstvím, 'budte ke mně upřímným, vám se s Juarezem něco přihodilo, vidím vám to na tváři. Mluvte, celé mé vojsko vás bude chrániti, ale nepřivádějte drahou, milou Lukrecii do neštěstí!"

Štěpán Hajduk chvíle se po celém těle; mrazilo ho po zádech, ale bohužel, nemohl být upřímným, čest mužná mu to tentokrát zapovídala.

"Milost vašeho veličenstva hluboce mne dojmá," kotal se srdcem sténávým. "Kdybys nemohl sám s Juarezem se vyvítovat, světil bych velkomyslností a císařské milosti vašeho veličenstva svou nevěstu...."

"Tedy přece?"

"Jest to maličko, veličenstvo. Jediným slovem... jen jediným slovem jsem Juarezovi povinnován...."

"A splátněte mu tento svůj dluh!"

"Veličenstvo, prosím, pokorně prosím, neručte do svatebního jitra mého se mnou o tom mluvit!"

Císař vzal generála pod paži a zavedl si ho do své pracovny.

KAPITOLA 36.
Císař bdi.

Svítilo.

Štěpán Hajduk vstal s lůžka, rozsvítil si lampu, ustrojil se a posadil se u stolu.

Dřívě však opatrně se podíval, jsou-li dvě zavazky.

Tvář jeho podobala se strašidlu. Oči jeho horečně plály, ale bylo mu při tom zima, mrazilo ho.

Na stolku ležela bromada blahopřání k sňatku.

"Na ty všechny slušelo by se odpovědětí," šepal si tiše. "Nu, odpoví jim úmrtní oznámení s černým okrajem!"

Na zdi naproti stolku visela podobizna kněžny Lukrecie v životní velikosti.

Štěpán dlouho se díval na něžné rysy kněžny. Díval se na podobiznu, díval — a oči zalily se mu slzami.

Na stolku stála v malém skleněném rámečku meši podobizna kněžny Lukrecie.

Hajduk přivíval obrázek tento k srdci a pak ke rtům.

"Buď s Bohem, slídně dítě!" šepal si. "Odpusť mně, že ti působím žal...."

Tiskl dlouho, prudce na rty bezživý ten obrázek, jakoby chtěl mu vdechnouti svou trpici duši.

Po tvářích řinuly mu slzy. Hrdina, generál — plakal! Naklonil se nad stolem, vzal do ruky pero a psal.

Psal naspěch dva listy, — naspěch, aby nemohl dlouho přemýšlet nad jejich obsahem.

Jeden list zněl kněžně Lukrecii a obsahoval tyto řádky: "Má dráhu Lukrecie! Má sladké blaho! Až budeš čísti tyto řádky, budu již mrtve. Provínil jsem se proti tobě, odpusť mně to! Již celý rok neměl jsem se k tobě přiblížovati. Učinil jsem to však a teď se srdcem krvácejícím loučím se se životem. Svou věrnou lásku i za hrobem si uchovám. Miluji tě, Lukrecie! Umírám, protože mně tak káže čest! Modli se za mne a odpusť svému nešťastnému ženichovi. Buď s Bohem!"

Štěpán.

Druhý list byl řízen na císaře Maximiliána.

V tom psaní stálo: "Vaše císařské veličenstvo! Můj nejmilější pane! Juarezovi jsem jediným slovem povinnován. Toto slovo jest: čest! K porušení čestného slova nemá

došli síly, a kněžna Lukrecie, má zbožňovaná nevěsta, stane se vdovou dříve, než jí za chof pojmu. Nejvyšší příkaz Vašeho Veličenstva sledovala mne vždy tak dojemným způsobem, že nedovedl bych se za ni náležitě odvděčiti — byt' bych šel až do skonání světa. V posledních hodinách svých s pokorou prosím Vaše Veličenstvo, abyste ráčil všecku tu milost a blahosklonnost mně prokázatou přenesti na mou osiřelou nevěstu. Lukrecie nemá v tomto cizím dílu světa nikoho; prosím Vaše Veličenstvo, buďte sad i! Nad Vasím Veličenstvem a Nejjasnější choti Vaši pak budiž bude Pročteletost boží. Panování Vaše budí klidná a blažená; Miramon necht' zaujme moje postavení a necht' zůstane i nadále věrným sluhou císařského domu. S pokorným holdem nejpošleženější sluha Vašeho Veličenstva generál baron Hajduk."

Hajduk napsal na oba listy adresy a započtenil je.

Pak zavrnil.

Pobočník jeho všecek ospalý vešel k němu a byl nemálo udiven, když viděl generála oděného u stolku pracovati.

"Pane poručíku," pravil generál, "dnes jest den mého sňatku." "Ano... ano... Vim... vim," odpověděl poručík a rychle se vzpřímil.

"Nein nikdy hanbou pro vojáka, je-li pobočným. Po starém zvyku a dle nařízení církve jest třeba, aby ženich i nevěsta před svatbou se vyzpovídali." "Ano."

"Račte požádati kněze, aby mne navštívil." "Kterého mám zavolati?" "Kteréhokoli. Z nejbližšího kostela, pane poručíku." "Prosím."

"Nejbližší kostel jest chrám jezuitův. Tam znám převora, ale zástupce jeho znám ještě z dob dřívějších. Požádejte ho mým jménem, aby mne poctil svou návštěvou."

Poručík odkvapil.

Na chodbě v červeném domě pak podivuhodným způsobem vrazil právě do zástupce převorova. "Kam pak, kam pak tak kvapně, pane poručíku?" otázal se ho kněz.

"K vám, svatý otče." "Od pana barona?" "Ano, prosí vás o návštěvu." "Věděl jsem to! Proto jsem zde již od časného jitra meškál na chodbě."

"Věděli jste to?" divil se důstojník. "Jak jste to mohli vědět?" "Pan generál slaví dnes svůj sňatek. Pan generál jest dobrý katolik, věděl jsem, že se vyzpovídá."

"Račte jiti nahoru." "Pan generál jest již vzhůru?" "Již docela i pracoval!" "Tak?" pravil kněz a na slovo toto dal zvláštní přízvuk. "Jako piny jest pan generál... Inu ovšem, dnes má veliký den!"

Hajduk vroucně uvítal sluhu božského, ačkoli tebdy nenáviděl mexické kněze již pro politické jejich rejdy.

"Chci se vyzpovidati, důstojný otče," pravil Hajduk knězi. "Odpusťte, že jsem vás sem zavola, ale okolnosti mne k tomu donutily."

"Čekal jsem zde již na chodbě. Znáám vaše číst, nábožné city, pane generále."

"To jest hezké od vás. Předešel jste mne tedy." "Ano."

"Posaďte se a počněte." Kněz posadil se do lenočky a pravil: "O něco bych vás prosil, pane generále."

"Prosím."

"Zpovědi nemysleme my jezuité, aby zpovídající odklidal nám do slově celou řadu svých bláhů. Račte se zmíniti o svých hlásích všeobecně, to stačí."

"Děkuji vám."

"A ještě něco, pane generále!" "Nuže?" "Prosím vás o upřímnost." "Tomuto přání nerozumím. Lítost, pokání jest přece více ještě, než upřímnost." "Budu mluvit otevřeně." "Prosím."

"Císař a vy hněvate se na jezuitu." "Máme k tomu důvody. Vy jste pokřty, jste nepřátelé císařovi. Než, to sem nepatří." "Ba, ano, patří to sem. Já bych rád promluvil o jezuitské velkomyslnosti a lásce k bližnímu." "I o tom mhu promluvíte." "Tyto odchylky však činí mne netrpělivým." "Budu mluvit krátce. Vy, pane generále, dnes — ještě před svou svatbou — umřete."

Hajduka jímala překvapením skoro závrať.

"Clověče, co jste to řekli?" obořil se Hajduk na moicha. "Lhal jsem?" tázal se kněz s velikým klidem dnevním. "Nelhal jste... nikoli... vzdychl si generál." "Ale já nedopustím, abyste umřel!... Nenáviděný otec jezuita vám ukáže, že v politických činech nevede ho nikdy osobní zást. Já a se mnou celý řád nenávidíme císaře, nenávidíme vás, Miramon, všechny, kdož zásluapujete republiku, kdožto dříve i my jsme byli pro císařství naušeni. Spravedlnosti však nepouštíme. Vaši povinnost, pane generále, není umřiti. Čestné slovo vás nevléze. Juarez provedl a vám tleská onen americký soubor; Eskobedo vlastnoručně položil ruku Juarezovu na bílou kuličku. Viděl jsem to, viděl jsem to na své oči. Vzpomeňte si, pane generále, tenbdy jsem i vzklíkl oknem do vnitř."

"Pamatují se na něco... Ano, někdo zvolal tehdy kručá slova," pravil Hajduk v zamyšlení.

"To jsem byl já! Viděl jsem, jak vás podvedli. Proto jsem vás upozornil a čekal jsem, až rok se sejde s rokem. Bylo to dnes rok, tehdy Eskobedo přisahal...."

"Mluvíte pravdu?" "Přisáhám, že dím pravdu." "Dovedl byste toho dokázati?" "Kým?" "Eskobedo žije, jest v galerii práci v dolech uhelných." "Ten přece nebude svědčiti sám na sebe!" "Vylákáme z něho vyznání listí." "Což pochybuje?" "Jsem znepokojen. Juarez mohl by mně vyřáti do očí, že jsem bezze cti!" "To nemůže učiniti. Řekli jsme již Juarezovi samému, že jsem podvod jeho viděl." "Sňatek můj bude v šest hodin večer. Do večera bychom mohli uhelné doly projiti." "Jak se vám líbí." "Eskobedovi povíte...." V tom ozvalo se zatukání na okno.

Hajduk pospíšil si k oknu a rozhrnul záclonu.

U okna stál císař Maximilián.

"Již tři dny a tři noci vás pozoruji a střežím," řekl císař. "Slyšel jsem každé slovo vaše. Budeme míti příležitost vyslechnouti generála Eskobeda, přejí si a naužíají, abyste tento americký soubor považoval za neúčinný. Město jest již vyzdobeno, všechny budovy budou večer osvětleny. Nesmíte k vůli podvodníku spáhati také nějaké šleštví."

"Vaše veličenstvo... můj císaři... kotal Hajduk pohnoutě. "Rozkaz vašeho veličenstva jest mně svatý. Důstojný otec tento jest jediným svědkem, který může o mé cti vydati svědectví...."

"Poskytnu mu zvláštní odměnu — doporučím ho milosti jeho svatosti římského papeže."

Císař se ubíral dál.

Hajduk klel u svého stolku a opev si hlavu o obě ruce, zamyslil se.

Kněz sedl si na malou stoličku u Hajduka a tiše ho oslovil: "Modli se, synu můj, zpovědník jest tady, zpovídej se; sňatek nemůže se bez toho odbyti...."

Hajduk uchopil moicha za ruku a vyzpovídá se čistě a opravdově jako dítě....

Po zpovědi objal kněze.

"Vrátit jsi mně život, svatý otče. Prosím Boha, abych ti mohl v odplatu věnovati své přátelství, neboť tuším, že členy mexického řádu jezuitského doprovodím já sám na popraviště!"

"Děkuji. Já i na popravišti řeknu: ať zhyne císař se svými věrnými, ať zhyne také Juarez, který v souborji podvádí povité vojáky!"

Chrást sv. Michala byl skvěle ozálen. V lavicích byli předáci mšeštit, vyšší důstojníci a aristokratické dámy. Pojel cest tvořilo vojsko špalír a u kostela stála první vojenská kapela hučebal.

Svatební průvod vyšel.

Nevěsta po boku císařovny, z nich s císařem.

Kněžna Lukrecie podobala se andělé s nebes sestoupivšímu. Lid uctivě je pozdravoval a sypal jim květinu na cestu.

Kolem hlavního oltáře stály karmelitánské panny.

Abatyše řádová držela v rukou drahý růžec, jiné jeptiška pak velikou kytili, zhotovenou z bílých růží.

Svatební průvod plýbil do chrámu. Přitomní povstali. Na kófe ozvaly se varhany a převecký stor. Byla to chvíle velebná a dojemná. Mladí snoubenci poklekli před oltářem.

Za nimi stáli pod těžkými, bohatě vyšívanými nebesy císař a císařovna.

Arcibiskup mexický oslovil mladé snoubence dojemnou řečí a — ve jménu Otce, Syna a Duchu Svatého je oddal.

"Ano," doznělo.

Kněžna Lukrecie stala se choti Štěpána Hajduka.

Po té vystoupila představená karmelitánského kláštera a jménem řádu odevzdala nevěstě na památku drahý růžec.

Pak vystoupila sestra karmelitánská s kytilí bílých růží.

Potáčela se spíše, než kráčela. Hlavu klopila na prsa, oči upírala k zemi.

Zaludeční neduh

Jest otec lidské bídy. Jest se ve nešťastnosti, ačepě, otáleností, strážil chuti k jídlu, kyselím krkán, uduřením a nevhodní po jídle. Zamodňá těchto neduhů žní chronický tonocce a upravuje coata k životu lidskému.

Dra. Petra Hoboko

Je neomylná upravovatelem žaludku. Zostřuje chuť k jídlu, posiluje zdraví, čistí pleť a činí život hořejším žiti. Nein to ká lékařský. Lze ho sděřeti od mističek jednatel náboj majitelů přímou.

DR. PETER FAHRNEY,
112-114 So. Hoyno Ave. Chicago, Ill.

Palace Stables,

C. H. CREIGHTON, maj.,
roh 17, a Davenport ul.

Kdykoliv potřebujete kočár k pohlání aneb k vyřídění, objednejte si jej v největší pohlavné koni a povozů

Kočáry jsou vyříděny a proto možno v nich podniknouti i delší vyřlet. Povozky možno si objednat též telefonicky. TEL. 257. 28

JOS. DUFFY velko-i maloobchodník

LIHOVINAMI

... má na skladě...

výborná Importovaná i kalifornská vína, jakož i Importované a kentucké kořalky a likéry.

Ruň, že zboží jest také, jak o něm tvrdí, jinak se peníze vrátí.

TELEFON 38. 2508 N Street. SOUTH OMAHA.

A. N. Frick & Son Co

Velkoobchodník a Importéři LIHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kirscht Sr., Frick erbéto.
1001 Farna. ul., Omaha

Fred Krug Brewing Co.
OMAHA, NEBRASKA.

"Státní vzorný pivovar."

Vaří nejlepší druh ležáku Cabinet a Extra bledé v soudkách a v lahvičích. Vyrovná se každému a žádné ho nepředejí

NAŠE ZÁSADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost

NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecnost. NAŠE ODMĚNA. St. 'e se zvětšující obchod.

Dopisy se ochotně vyřizují dle vrání.

Metz Bros. Brew'g Co.

Starí a spolehliví sládci.

→ Vaří a lahvuji výborné pivo. ←

Telefon 119. OMAHA, NEBR.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblíbili si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlické a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čistě vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižším smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteří je jednou okusili, stali se řádnými našimi žákažky.

Dodává se v bednách a sice v lahvičkách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

Muž, kterýž hledá

stále příležitost k zlepšení svých poměrů, jest mužem, kterýž jednou 'docílí svého účelu. Jestliže se muž ten obrátí na

Chicago, Milwaukee & St. Paul R'y

obdrží takovou zprávu ohledně pozemků, ležících na této dráze aneb k ní sáhlých, že mu přispěje v honbě jeho za šťastím a blahobytem. Adresa

F. A. NASH, Gen'l Western Agt., 1524 Farnam St. OMAHA, NEB.